ANUL I No. 18 | 4 PAGINI 2 LEI | Duminică 10 August 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.08.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Regina Maria Nr. 34

„COMANDA BRAVĂ ŞI CURAGIOASĂ"

D. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român, a fost decorat de Fuehrerul Adolf Hitler cu crucea de Cavaler al Crucii de Fier. D. Hitler a remis personal înalta distincţiune Generalului. Iată ce spune comunicatul Marelui Cartier General al Führerului în care se anunţă această informaţie: „In acest fel, Führerul a ţinut să omagieze fapta de arme importantă care a fost înregistrată în cadrul operaţiunilor pe frontul de est, FAPTĂ DE ARME CARE A FOST DUSĂ LA BUN SFARŞIT SUB CONDUCEREA BRAVĂ ŞI CURAJOASĂ A GENERALULUI ION ANTONESCU".

Răsplata aceasta are, desigur, o profundă valoare simbolică. Ea pecetlueşte pentru totdeauna opera militară a Generalului nostru, în cuprinsul celui mai crâncen război ce l-a cunoscut lumea şi în care se căleşte însuşi destinul viitor al omenirii.

Intuind marile rosturi de viaţă românească şi ascultând chemarea orientării ideologice a Europei în spiritul nou al naţionalismului integral, Generalul Antonescu a hotărât, din primul moment al venirii Sale la cârma ţării, să afirme pozitiv şi fără şovăire încadrarea României în lupta uriaşă pe care o duce Germania lui Adolf Hitler pentru crearea adevăratei ordine continentale. Printr'o clarviziune politică salvatoare, Generalul a înţeles că toate interesele vitale ale poporului român determină alianţa lui sinceră cu cel de al Treilea Reich. Pentru realizarea acestei politici — singură în stare să redea ţării noastre locul cuvenit în raportul de forţe al statelor europene — Generalul a trebuit să lupte cu cele mai neaşteptate greutăţi. Voinţa lui fermă, iluminată de conştiinţa că se află în serviciul comandat al istoriei naţionale, a sdrobit, rând pe rând, toate piedicele. Fiecare joc ascuns, care tindea să producă diversiuni sau confuzii, a fost demascat şi zădărnicit iniţial. Generalul a lucrat la lumina zilei cu sinceritate şi lealitate, înţelegând să fixeze orientarea politică a României pe o linie limpede, precisă. Această linie nu putea fi alta decât accentuarea din ce în ce mai categorică a prieteniei faţă de Axă, îndeosebi faţă de Germania. Faptul acesta a stârnit afectuosul respect al Fuehrerului pentru Conducătorul Statului Român, în afară de calda simpatie mărturisită întregului popor românesc.

In clipa în care a izbucnit cruciada împotriva barbariei bolşevice, Generalului Antonescu îi revenea firesc misiunea să comande armatele aliate din Moldova. Geniul său militar şi credinţa politică îl desemnau la această funcţiune de o covârşitoare răspundere. Increderea Fuehrerului Adolf Hitler s'a manifestat, cu acest prilej, nelimitată. Generalul Antonescu a fost numit comandant de căpetenie al forţelor germano-române de pe Prut.

Distincţia ce i s'a făcut a corespuns cu prisosinţă aşteptărilor. Au urmat cumplitele bătălii din Basarabia pentru desrobirea sfântului pământ românesc dela răsărit. Eroismul trupelor române s'a deslănţuit sub comanda Marelui General. Dramatismul situaţiei a cerut deseori, acceptarea unor dureroase jertfe. In luptă cu cel mai criminal adversar — armata bolşevică — soldaţii germani şi români au dovedit că ştiu să se bată împreună, ca să apere un patrimoniu comun de valori culturale şi politice. Prietenia germano-română s'a consolidat, acolo, pe câmpurile de război, intr'o solidaritate

(Continuare în pag. II-a)

Generalul Desrobitor a fost decorat de Suveran cu ordinul „Mihai Viteazul" cl. II-a

M. S. Regele a binevoit să acorde d-lui General Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi desrobitorul Basarabiei şi Bucovinei, ordinul militar „Mihai Viteazul", clasa II-a. Iată textul Decretului Regal:

MIHAI I

Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţională

REGE AL ROMÂNIEI

La toţi de faţă şi viitori sănătate

Asupra raportului Ministrului Nostru Secretar de Stat la Departamentul Apărării Naţionale No. 37989 din 6 August 1941;

In baza dispoziţiunilor Decretelor Legi No. 3052 din 5 Septembrie şi No. 3072 din 7 Septembrie 1940, privitor la prerogativele Regale;

Având în vedere Inaltul Decret Regal No. 3249 din 21 Decembrie 1936, privitor la înfiinţarea şi acordarea Ordinului militar de război „Mihai Viteazul".

AM DECRETAT ŞI DECRETĂM:

Art. I. — Conferim Ordinul militar „Mihai Viteazul" clasa II-a Generalului de Armată Antonescu Ion, Conducătorul Statului Român şi Comandant de căpetenie al Armatei,

„Pentru modul strălucit cum a pregătit şi condus — în calitate de Comandant de Căpetenie al Armatelor Româno-Germane — operaţiunile militare care au dus la redobândirea pământului strămoşesc al Basarabiei şi Bucovinei de Nord şi pentru bravura personal arătată în repetate rânduri, dând la faţa locului îndrumări Comandanţilor şi unităţilor din primele linii, îmbărbătându-i prin prezenţa şi exemplul său.

Art. II. — Ministrul Nostru Secretar de Stat la Departamentul Apărării Naţionale, este însărcinat cu executarea Decretului de faţă.

Dat în Sinaia la 7 August 1941.

MIHAI

Felicitările armatei

D. general de corp de armată adjutant [illegible] Iacobici, ministrul Apărării Naţionale, a trimis d-lui General Ion Antonescu următoarea telegramă:

Conferirea, pentru eliberarea Basarabiei şi a Bucovinei, a înaltelor decoraţiuni române şi germane de către Majestatea Sa Regele şi Führerul Marelui Reich, ne umple inimile de nemărginită bucurie şi legitimă mândrie.

In numele ostaşilor Armatei de Uscat, ai Aerului şi Marinei, vă rog respectuos a primi cele mai calde felicitări, împreună cu sincera urare ca Dumnezeu să vă dăruiască sănătate şi putere pentru a continua marea operă de reaşezare a Naţiei, în toate drepturile ei fireşti.

Uriaşa înfrângere a Sovietelor spulberă minciunile Londrei

ROMA, 7. (Rador). — Intrega presă italiană de Joi dimineaţă continuă să publice, sub titluri pe prima pagină, ştirile prin care se anunţă marile victorii germane de pe frontul oriental.

„Messagero" constată că rezultatele au întrecut chiar aşteptările cele mai îndrăzneţe.

Admirabilele victorii se bazează pe mai mulţi factori, în special pe genialitatea înaltului comandament german, pe curajul fără pereche al soldatului german, pe calitatea excelentă a echipamentului forţelor germane, pe organizaţia admirabilă a aprovizionării trupelor germane şi pe un foarte bun serviciu de informaţii.

Inamicul, forţat să lupte pe trei fronturi diferite, a suferit pierderi enorme, consecinţă a incapacităţii comandamentului şi a lipsei de organizare a forţelor în subordine.

Rezultatele dobândite, adaugă ziarul, au spulberat minciunile transmise de postul de radio din Londra.

„Popolo d'Italia", ca şi celelalte ziare italiene, aduc omagii curajului excepţional al soldatului german. Pierderile formidabile suferite de Soviete sunt scoase în evidenţă prin titluri sugestive.

In sfârşit, „Popolo d'Italia" omagiază triumful strategiei germane, care ştie să facă faţă oricărei situaţii cât de grele. In uriaşa luptă dusă contra Sovietelor, închee ziarul, ruşii au suferit o înfrângere ce asigură victoria finală.

Toată admiraţia românească pentru armata germană

Cuvintele sunt palide pentru a descrie vitejia şi succesele armatei germane. Competenţa specialistului ar putea să cuprindă în lămuriri precise sistemul ei de luptă, pregătirea materialului omenesc pe care-l foloseşte, tactica ei nouă, unică şi inegalabilă ca şi superioritatea comandamentelor. Noi însă privim din afară. Noi vedem uimitoarele rezultate, citim cifre ne mai întâlnite în istoria războaielor şi admiraţia noastră depăşeşte orice limită.

Fără îndoială, cetăţeanul de rând — omul care se lasă greu convins de argumentaţii savante, de termeni tehnici şi de comentarii anevoioase — ş-a făcut icoana cu precise contururi. Şi sub această icoană atârnă acum candela convingerii sale, că se află în faţa celei mai puternice armate din lume şi din veacuri.

Dacă propaganda potrivnică găsea până mai eri un teren pentru a arunca sămânţa îndoelii şi a face unele interpretări de alte perspective, azi acest teren a dispărut cu desăvârşire. El a fost ocupat zi cu zi de armata germană în marşul ei victorios. Dela începutul răsboiului din Vest şi până în prezent, această armată nu a înregistrat nici-o înfrângere şi nu s'a abătut nici-o clipă dela îndeplinirea misiunilor ei. Fiecare plan nou de luptă a fost executat întocmai, până la sfârşit. E un fapt fără asemănare în istoria răsboaielor.

E de prisos să aliniem aci toate etapele formidabilului marş al răsboiului acesta. Sunt fapte şi lucruri definitiv şi larg pătrunse în opinia publică de pretutindeni. Rămânem deci la impresiile adânci pe care ni le-a lăsat ultimele comunicate ale Cartierului general al Fuehrerului şi pe care opinia publică le aştepta cu încordată şi legitimă nerăbdare. Au fost ca o explozie generală de bucurie. In primul rând pentru uriaşele proporţii ale succeselor militare. In al doilea rând, pentrucă ele corespund marilor noastre aşteptări şi credinţei pe care am pus-o în puternicia armatei germane şi în cauza dreaptă pentru care îşi seamănă jertfele de sânge şi de viaţă pe întinsul Continentului.

Ceea ce s'a petrecut pe câmpiile de luptă ale răsăritului european, constitue o minune a veacului. Cea mai uriaşă armată, colosul sovietic, a fost distrusă într'o lună şi ceva de geniul militar german. Ea a pierdut patru milioane de oameni şi aproape întreg armamentul modern, cu care urmărea să invadeze Continentul şi să-l arunce în flacările roşii ale iadului bolşevic. Recitim cifrele pierderilor armatei sovietice şi stăm încă înmărmuriţi.

Mândria noastră de a fi luptat alături de glorioasa armată a Fuehrerului nu se va şterge în vecii vecilor. Vom purta-o în suflet, ca pe cea mai de preţ amintire a trecutului. Soldatul român a luptat cu onoare, în front cu soldatul german. Iar participarea jertfei şi vitejiei româneşti la extraordinarele succese militare cuprinse în comunicatele Fuehrerului, care vestesc nimicirea bolşevismului şi salvarea Europei de cel mai grav pericol, se înscrie în istoria şi în conştiinţa noastră ca o lege de temelie. Ca o literă a acestei legi, încrestăm aci nemărginita noastră admiraţie faţă de Armata germană şi de Fuehrerul Marelui Reich.

Aţi dovedit, Români, că Neamul Românesc nu [illegible]re şi nu va putea pieri.

Că azi, bate mai temeinic decât oricând, în toate vieţile româneşti, o singură inimă; că toate braţele se ridică într'o singură închinare cucernică la un singur altar şi se pleacă vânjoase, gata de luptă şi de muncă pentru un singur ţel: Patria.

(General Antonescu)

O nouă viaţă pentru muncitorime

In proclamaţia dela începutul guvernării sale, Conducătorul Statului a spus că regimul său va creia o altă viaţă, muncitorilor şi ţăranilor. Pentru prima oară, şeful unui guvern român s'a angajat în chip formal să creeze pe seama muncitorimii legi şi instituţii care să dea corpului muncitoresc toată demnitatea şi dreptul la o viaţă bună.

Situaţia muncitorimii sub regimul Generalului Antonescu este mult ameliorată, faţă de ceeace era înainte. O mulţime de instituţii au fost create sau ameliorate, prin care muncitorul este apărat şi ajutat, astfel ca el să devină un element de primă importanţă în stat. Muncitorimea s'a arătat satisfăcută de sprijinul şi atenţiunea acordată de către Conducător, manifestându-şi, în diferite ocazii, mulţumirea sa.

Regimul Generalului Antonescu este întemeiat pe muncă. Numai cei care muncesc au drepturi şi răsplată. Statul nu mai este şi nu mai poate fi al unei clase sau partid, care să-l folosească pentru interesele lui. Statul este al naţiunii muncitoare, care are dreptul să pretindă dreptate şi omenie, în recunoaşterea muncii. Deaceea, muncitorul nu mai este în conflict cu statul, ca altădată, ci un element care participă activ la viaţa statului. Muncitorul nu mai este nici un element răzvrătit, cum l-a învăţat socialismul şi comunismul, ci un element de cooperare şi solidaritate naţională. El nu mai este nici un agent al internaţionalei, pe care o pregătea comunismul ruinător, ci membrul comunităţii naţionale, de care se simte strâns legat.

O parte din muncitorime a fost înşelată în trecut de credinţa că în Rusia Sovietică viaţa ei este mai bună. De fapt, în aşa zisa patrie a muncitorilor, nu era decât un infern şi o apăsare cumplită. Muncitorii lucrau mai multe ca în alte ţări, câştigau mai puţin şi erau mereu ameninţaţi cu deportarea sau închisoare, fiindcă nu erau „buni tovarăşi". Un sistem de teroare şi umilinţă a fost condiţia de viaţă în Rusia, pentru toată lumea. Astăzi iluziile acestea sunt definitiv spulberate. Rusia comunistă se prăbuşeşte, fiindcă este clădită pe nedreptate şi pe înjosirea omului. Muncitorimea va fi prima eliberată de teroarea politică a jidovimii, iar viaţa ei va cunoaşte o fază nouă, de dreptate şi demnitate.

Statul muncitorilor, este statul naţional-socialist. In statele naţionaliste, muncitorul s'a bucurat de toată preţuirea şi răsplata, pe care Rusia comunistă n'a cunoscut-o niciodată. După prăbuşirea comunismului, muncitorimea de pretutindeni va cunoaşte o eră de progres şi prosperitate, prin organizarea ei pe baze naţional-socialiste.

România a adoptat multe din instituţiile naţional-socialiste şi fasciste, cu privire la muncitorime, cărora le-a adus multe îmbunătăţiri. Dintre acestea, organizaţia „Luptă şi lumină", care se ocupă cu distracţiile şi timpul liber al muncitorilor, este cunoscută şi preţuită de toată lumea. Organizarea condiţiilor de muncă şi salariu, o bună şi eficace asistenţă medicală, precum şi grija pentru progresul spiritual al muncitorimii, sunt probleme care îşi primesc soluţii din ce în ce mai favorabile, potrivit experienţelor care se fac la noi şi în altă parte. După indicaţiunile date de Domnul General Antonescu, muncitorul român nu trebue să fie cu nimic inferior în condiţiunile de viaţă, faţă de muncitorul străin. Legăturile care le avem cu Germania şi Italia, ne vor permite să folosim bunele rezultate pe care aceste ţări le-au obţinut în domeniul politicei sociale, prin care via-

(Continuare în pag. II-a)

CULTURA, IN SLUJBA PATRIEI

Intre arme, Muzele nu tac, ci devin mai severe. Coardele lirelor scot sunetele mai puternice, mai bărbăteşti, sunetele cari să nu poată fi acoperite de tunetele şi trăznetele războiului. Azi, ca totdeauna — şi mai mult poate, decât altădată — slujitorii români ai culturii sunt la posturile de cinste.

Ziarişti, scriitori, artişti, etc., îşi fac datoria, cu vârf şi îndesat, în slujba Patriei.

Ei nu dau ochi cu feţele ameninţătoare ale războiului doar în gând şi în visuri, ei sunt, în acelaş timp, slujitori ai culturii, dar şi luptători. Mai presus de orice, însă, slujitori ai Neamului.

Altădată, povestirile asupra faptelor de arme erau spuse gazetarilor, undeva, în spatele frontului, departe de orice primejdie, pentruca — la rândul-le — gazetarii să le repovestească cititorilor. Astăzi, lucrurile sunt cu totul schimbate.

Gazetarii povestesc luptele, cu un condeiu de foc şi sânge, pentrucă le trăiesc. Ei trimit reportajele gazetelor, şi-şi informează cititorii, văzând totul cu ochii lor, încercând asprimea războiului pe pielea lor. Tot ceeace scriu ei e trăit. Şi mă gândesc, cu acest prilej, la atâţia excelenţi gazetari, cari nu rareori, între două rânduri scrise pentru gazetă, în lătratul mitralierelor, lasă condeiul şi apucă voiniceşte arma.

Mă gândesc la sergentul T. R. C. L. Vâlceanu, admirabil gazetar, poet de talent, dar şi ostaş plin de vitejie. După cum, nu mai puţin, gândul mi se îndreaptă la atâţi minunaţi ziarişti, dar şi ireproşabili ostaşi: Valeriu Mardare, Ilariu Dobridor, C. Panaitescu, Smeu, Ştefan Marinescu, C. Cristobald, Dorin Iliescu, Viorel Vişoiu, Grigore Olimp Ioan, Ştefan Cosma şi atâţia alţii, — toţi culegându-şi impresiile, în haină ostăşească, „la faţa locului".

Aceştia cunosc ce e războiul, deaceea reportajele lor sunt atât de simple şi atât de convingătoare.

Războiul te face să-ţi economiseşti deopotrivă, gloanţele şi vorbele...

Nu mai puţin demnă de laude este contribuţia desenatorilor şi a artiştilor. Nici ei nu se dau înapoi să-şi facă datoria — dubla datorie de artişti şi luptători — ori de câte ori li se cere. Şi şi-o fac cu strălucire. Desenul făcut în ploaia de schije şi în bătaia tunurilor este cel mai mişcător, pentrucă e cel mai adevărat.

Răsăritul de soare, pe care trebue să-l picteze artistul pe front, e mai reuşit şi mai cutremurător decât oricare altul, pentrucă în culoarea de sânge a astrului s'a întâmplat să pice şi un strop de sânge adevărat...

Cultura noastră poate fi mândră de oamenii săi. După cum şi Patria, care este slujită de aceştia cu nemărginită iubire, aşa cum o merită.

Pionerii germani, în marşul lor neîntrerupt degajează drumurile sovietice de mine

Cazemată bolşevică de lângă Moghilev (Ucraina) cucerită de trupele noastre. P. P.

DUH ŞI SLOVĂ

Scrisoare pentru ostaşi

Voi aţi plecat, chemaţi de amintire,
Spre Nistrul care străjuieşte ţara.
V'aţi limpezit, ca un isvor, din jale,
Ca să spălaţi ruşinea şi ocara..,

Erau maramele pe holde'ntinse
Şi borangicul se torcea din soare.
Culca, pe Prut, rochii de umbre, salcii
Şi pe coline se'nşirau covoare.

Indomn străbun creştea dela Lipinţi,
Striga, dela Chilia, Petru Rareş,
Se destrăma plâns greu din mânăstiri,
Când rostul desrobirii drumul are-şi.

Trimise Prutul veste la Hotin
Să linişteascā'n ţintirim hatmanii,
Apele se bucurau, în murmur,
C'or să primească'n sânul lor duşmanii.

Voi aţi trecut, pe drumuri de demult,
Să semănaţi, ca'n veacuri, biruinţa.
Naintea voastră iadul tremura,
In urma voastră înflorea credinţa...

Ca mâne drumul sfânt îl veţi schimba
Spre zarea care'nchele ţării poală...
Ca sfărâmând hotare nefireşti,
Să faceţi România portocală...

Şi'nvredniciţi de bunul Dumnezeu,
In visurile care se'mplinesc,
Să'ntindeţi ţării steagul românesc...
Din Tisa până'n Bugul românesc..,

4 August 1941.

D. Iov

Folclorul basarabean

Literatura populară, asemeni celei culte, este dominată şi ea, de momentul social, prilejuindu-i ecouri mai mult sau mai puţin intense.

Sufletul poporului, chiar dacă în majoritatea cazurilor nu este la înălţimea sensibilităţii, oarecum mai rafinate a poetului, totuşi nu rămâne impasibil, atunci când are în faţă marile sguduiri sociale pe care trebuie să le trăiască.

In versurile poporului nu arareori descifrăm, pe lângă elemente de viaţă materială şi afectivă, istorice procese sociale, răsfrânte într'o lumină aparte, profund umană. Fiind redate într'o formă simplă, ele ne isbesc prin spontaneitatea şi sinceritatea lor.

Deşi mai puţin bogat, poate şi datorită faptului că a fost mai puţin cercetat, folclorul basarabean este— ca şi cel transilvănean şi bucovinean — un exemplu în această privinţă.

Pământul basarabean înstrăinat, persecuţiile de tot felul, umilirile îndurate răsbat ca un vaier de suferinţă în aproape toate cântecele basarabene.

Trimiterea la şcoli ruseşti, în lipsa celor româneşti, obligarea de a merge la oştire, când nu simţea nimic comun cu cei care îl înseruiau, şi întreg procesul silnic de desnaţionalizare cu întreaga gamă de persecuţii a făcut pe ţăranul basarabean să-şi plângă vitregia unui destin crud, pe care soarta îl rezervase, fără să-l merite, în versuri închegate simplu, dar pline de revoltă.

Câtă durere găsim în versificaţia:

Frunză verde barabou
Ne-a făcut maica pe doi
Unul Mercuri, unul Joi
Şi-a umplut lumea cu noi.

Dar:

Maica s'a luat prin ţară
Să ne strângă grămăjoară,
Să ne dec 'n Bălţi la şcoală
(Mai bine am muri de boală!)

Caracteristica feciorului basarabean o găsim în dârzenia cu care îşi apără limba neamului, precum şi în ura ce o poartă străinului cotropitor de lege:

Muscăleşte-om învăţa
Când cu limba mi-oiu uita
Când o creşte grâu în tindă
Şi-o ajunge spicu 'n grindă.

Cu pământul strămoşesc, pentru care şi-a vărsat de atâtea ori sângele, păstrează aceiaşi legătură, care a moştenit-o din moşi-strămoşi:

Frunză verde de măslină
Trecui Nistru apă lină
Să vedem pâinea de-i bună
Ca şi'n ţara mea străbună.

Dar pâinea din ţara străină:

Fie dulce ca şi mierea
Mie îmi pare că-i ca fierea.

Dorul după cei plecaţi din cauza silniciei, apare din ce în ce mai insistent. Fetele rămase în urmă, privesc în fiecare margine de seară cu mâna streaşină la ochi, căutând tot mai mult în zare imaginea celor dragi pe care îi aşteaptă şi îi doresc tot mai mult:

Frunză verde poamă coarnă
Astă iarnă era iarnă
Şi ningea şi viscolea
Bădiţa la noi venea.
Dar acu-i senin şi bine
Şi bădiţa nu mai vine.

Ce i s'o fi întâmplat bădiţei de nu mai vine? Versurile nu ne spun. Ele sunt însă triste ca şi cele care le cântă:

Ori de mine i s'a urât
Ori cazacii l-a omorât
Arză-i focul la un loc
Cum arde pieptu-mi în foc

Prutul, fost hotar despărţitor, este dorit ca pavăză contra duşmanilor şi în acelaş timp mormânt liftelor păgâne ce s'ar încumeta să-l treacă:

Prutule, râu blestemat!
Făce-te-ai adânc şi lat
Ca potopul tulburat!
Glas cu glas nu se lovească,
Ochi cu ochi nu se ajungă,
Pe-a ta pânză cât de lungă!
Lăcustele când or trece
La ist mal să se înnece!
Holerele când or trece
Pe la mijloc să se 'nnece!

Şi mai departe:

Duşmanii ţării de-or trece
Pe cel mal să se înnece.
Iar tu'n valurile tale
Să-i tot duci, să-i duci la vale
Până 'n Dunărea cea mare
Până 'n Dunăre şi'n Mare!

Folclorul basarabean ilustrează în afară de climatul politic o simţire profund românească şi o protestare împotriva asupritorilor străini.

Găsim în el conştiinţa unui naţionalism ce nu se poate înăbuşi, alături de durerea unei vieţi chinuite, pentru a întregi o icoană vie a unei frânturi din sufletul mare al Neamului românesc.

Nic. I. Postolache

Lămuriri pentru basarabeni

Cum s'a ajuns la aducerea Generalului Antonescu la conducerea Ţării, la abdicarea Regelui Carol II şi la urcarea pe tron a Regelui Mihai I

Temerile Neamului erau justificate. La o lună şi jumătate după răpirea Basarabiei şi Bucovinei de Nord, s'a pus în discuţie problema Transilvaniei. Pela jumătatea lunei August 1940 s'au început la Turnu-Severin conversaţiile între delegaţiile română şi ungară. Paralel cu acestea, se începuseră şi tratativele româno-bulgare, pentru învoială asupra Cadrilaterului şi a schimbului de populaţie româno-bulgară.

Conversaţiile româno-ungare nu au dus la o înţelegere, astfel că chestiunea a fost supusă unui arbitraj germano-italian. Comisia de arbitraj s'a întrunit la Viena la sfârşitul lunei August 1940 şi, date fiind împrejurările şi urgenţa din acele zile, a dat pe ziua de 30 August o decizie, care a făcut să se sângereze pentru a doua oară trupul Ţării şi inima Naţiunii române.

Prin decizia arbitrajului dela Viena pierdeam jumătate din Transilvania, în întindere de 45.000 kilometri pătraţi. Patria a îmbrăcat din nou mare doliu şi obrajii poporului erau scăldaţi în lacrimi. Populaţia românească s'a văzut pusă pe drumuri. Nu e nevoe să vă descriem jalnica soartă, căci cunoaşteţi această stare din zilele de evacuare a Basarabiei. Câte familii rămase fără avut, câte sute de mii de români rătăcind pe fugă!

Guvernul român se găsea în cea mai critică situaţie. In noaptea de 30 August s'a ţinut la Palatul Regal un Consiliu de Coroană, care a ajuns la acceptarea arbitrajului. Naţiunea era în culmea durerii. A doua zi au isbucnit în toată ţara, şi mai ales în Ardeal, manifestaţii naţionale de protest. Enervarea generală creştea din ceas în ceas, în timp ce evacuarea începuse să se facă în etape.

Tineretul naţionalist se mişca în toată ţara. Naţiunea întreagă aştepta o schimbare, o minune. La 2 Septembrie un consiliu de miniştri examina situaţia, iar în noaptea de 3 spre 4 Septembrie manifestaţiile naţionale din Capitală, cereau o purificare a Conducerii şi înlăturarea oamenilor şi moravurilor cari duseseră ţara la prăbuşire.

Un nume curat şi plin de nădejde circulă pe toate buzele: Generalul Antonescu. In jurul lui se grupase tineretul naţionalist şi toţi oamenii nepătaţi şi de bună credinţă din întreaga ţară. Presiunea creştea. Guvernul şi Tronul se clătinau. In noaptea de 3 spre 4 Septembrie au avut loc între popor şi forţa publică incidente cari s'au încheiat cu câţiva răniţi.

Marea minune s'a întâmplat însă pe ziua de 4 Septembrie 1940. In acea zi, Comunicatul No. 91 al Ministerului Casei Regale anunţă, că primul-ministru I. Gigurtu a prezentat demisia guvernului, care a fost primită. După aceasta, fostul rege Carol II a chemat în audienţă pe Generalul Ion Antonescu şi l-a însărcinat cu formarea guvernului.

Aceasta se întâmpla la orele 12. In aceeaşi zi la orele 21 Generalul Antonescu s'a prezentat Regelui pentru a depune mandatul, declarând că toţi cei consultaţi sunt dispuşi să-i dea concursul numai cu condiţia abdicării Regelui.

Regele Carol II, neavând altă soluţie — după cum lămurea însuşi d. General Antonescu într'un comunicat dat la câteva zile — i-a încredinţat, după lungi ezitări, la orele 4 dimineaţa, în ziua de 5 Septembrie, conducerea guvernului cu puteri dictatoriale.

Incercările Generalului de a forma un guvern care să stăpânească situaţia nu au izbutit. Nimeni nu mai voia să colaboreze cu Regele Carol II. Seara manifestaţiile s'au înteţit. Fusese atacată prefectura poliţiei, în Piaţa Teatrului se trăgeau focuri, iar manifestanţii se îndreptau către Palat. Telefoanele sbârnâiau. Atunci Generalul s'a prezentat în grabă la orele 21,30 la Palat, cerând abdicarea Regelui şi dându-i termen de gândire până la ora 4 dimineaţa. Adjutanţii regali, consultaţi de D-sa, au fost de aceeaşi părere.

La orele 23, părăsind pe Rege — căruia i s'a dat voie să se consulte până la 4 dimineaţa cu cine doreşte — d. General a văzut pe Voevodul Mihai, căruia i-a comunicat să nu fie îngrijorat, căci „Generalul Antonescu îşi va sacrifica chiar viaţa pentru îmbunătăţirea acestei situaţii".

Spre ziuă, văzând că Regele şovăie, d. General i-a trimis următoarea scrisoare la orele 3,50:

„Sire,

M'am angajat să apăr cu trecutul, cu cinstea şi cu viaţa mea, Ţara şi Tronul. Incercările mele de a găsi oameni cu adevărat patrioţi, cu care să fac o echipă nouă de redresare a Statului şi de reînfrăţire a Majestăţii Tale cu Ţara au eşuat.

Toţi cer abdicarea Majestăţii Tale.

In faţa acestei situaţii şi a agitaţiilor pe cari eu nu pot să le înnec în valuri de sânge, pentru a arunca Ţara într'un războiu civil şi a determina ocupaţia străină, mă simt dator să supun şi în scris Majestăţii Tale, glasul Ţării.

Cine afirmă altfel, face o crimă.

Atrag însă serios atenţiunea Majestăţii Tale în privinţa răspunderilor grave care vor apăsa pe vecie asupra Majestăţii Tale, dacă nu dă ascultare imediat şi fără ezitare, cererii mele, care este a Armatei şi a Ţării".

Generalul era hotărât să salveze Ţara. Era dârza hotărâre care îl caracterizase în toate faptele şi atitudinile sale de totdeauna. Era hotărârea cea mai dreaptă şi mai luminată. In faţa acestei hotărâri, Carol II a trebuit să cedeze, aşa că la orele 6,10 Generalul Antonescu a primit actul de abdicare a Regelui Carol II. Era în dimineaţa zilei de 6 Septembrie 1940.

In aceeaşi zi, la orele 8, Voevodul Mihai a depus jurământul de credinţă Naţiei, în faţa Generalului Antonescu, a Patriarhului şi a Primului Preşedinte al Inaltei Curţi de Casaţie, rostind următorul jurământ:

„Jur credinţă Naţiunii Române. Jur să păzesc cu sfinţenie legile Statului. Jur să păzesc şi să apăr fiinţa Statului şi integritatea teritoriului României.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu".

MIHAI I

După aceasta, Generalul Conducător al Statului a rostit această urare:

„Dumnezeu să ajute Naţiei, Majestăţei Voastre şi mie".

Acestea sunt împrejurările în care Ţara a intrat în epoca de reînviere naţională, de rânduială nouă, rupând cu un trecut nenorocit şi ruşinos, ca să păşească pe drumul mântuirii, spre biruinţa de azi şi de mâine.

RĂSPLĂTIREA CELOR VITEJI

Solemnitate decorării ofiţerilor şi trupei unei divizii blindate române

In Chişinăul românesc transformat de urgia hoardelor roşii într'un cimitir de ruine înegrite de fum, a avut loc înălţătoarea solemnitate a răsplătirii faptelor de arme, săvârşite de ofiţerii, subofiţerii şi trupele din unităţile Diviziei blindate româneşti, care a activat cu atât de strălucite rezultate pe aproape toate sectoarele frontului basarabean.

La 23 Iulie, d. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a venit în mijlocul viteajilor ostaşi ai Diviziei şi i-a felicitat în numele armatei şi Naţiunei.

Impresionanta solemnitate a fost începută cu un serviciu religios, oficiat în faţa Catedralei, fiind prezenţi ostaşii eroi ai tuturor unităţilor, ofiţerii superiori ai Diviziei în frunte cu d. general I. Sion şi autorităţile locale.

Pentru pomenirea celor căzuţi pe câmpul de luptă, d. colonel Ionescu Emilian, comandantul Reigmentului de Care, s'a adresat ostaşilor relieefând jertfa celor căzuţi pentru credinţă, neam şi patrie. Nu ne-am adunat să-i plângem — spune Domnia Sa — ci să le proslăvim memoria. Episoadele trăite la Brătuşeni, la Parkova, la Chişinău, la Chirca şi la Tighina sunt amintiri scumpe, fapte de arme care ne vor oţeli şi mai mult şi ne vor duce întotdeauna la izbândă. Să-i mulţumim lui Dumnezeu, care cu crucea înainte ne-a purtat spre victorie şi să-l rugăm ca şi de aci înainte să fie cu noi".

Decorarea ofiţerilor şi trupei

A urmat decorarea ofiţerilor şi trupei. Momentul e impresionant. Domnul general I. Sion prinde pe pieptul fiecărui ofiţer decorat panglica ordinului cu care a fost distins. Apoi strânge mâna fiecăruia şi îl felicită. Cu acelaş ceremonial se face decorarea trupei. Apoi, d-sa rosteşte următoarele:

Apoi d. general I. Sion rosteşte următoarea cuvântare:

Ostaşi eroi ai Diviziei blindate româneşti

Sunt primul fericit, alături de voi toţi, că trăim această zi mare a bravei noastre Divizii. Este ziua răsplătirii faptelor noastre şi în care se cuvine să trecem cel puţin în fugă peste scurtul trecut al tinerii noastre Divizii, reamintindu-ne truda noastră, greutăţile prin care aţi trecut, străduinţele eroice de a îndeplini ordinele ce v'am dat, chiar cu sacrificiul vieţii voastre.

Imi îndrept gândul către luna de frământări supraomeneşti când împreună cu voi toţi am clădit această primă Divizie Blindată Română.

Mă plimb apoi cu gândul la lungul şi greul drum parcurs dela Târgovişte până la Prut, deşi tinerii ostaşi ai acestei unităţi blindate — unii numai chiar de câteva zile — aţi învins toate greutăţile şi v'aţi călit în noile funcţiuni cari v'au dus mai târziu, după trecerea Prutului la frumoasele acţiuni dela Şofrancani —Brătuşeni — Edineţi—Moghilev— Soroca — Orhei — Drasliceni — Odaia lui Manoil — Chişinău — Chirca şi Tighina.

Voi le cunoaşteţi prea bine căci le-aţi trăit şi simţit din plin.

Pentru modul cum v'aţi comportat în aceste acţiuni, aţi atras admiraţia şi respectul şefilor voştri.

Comandanţii germani pecetluiesc în cuvinte de laudă şi înaltă mulţumire faptelor voastre. Comandantul unei mari unităţi germane cu care am cooperat ne spune într'o scrisoare primită la Comandament:

EXCELENŢA,

Cu ocazia plecării Diviziei Dvs. de sub ordinele Corpului meu, mă gândesc încă odată cu privirea în trecut la acţiunea Diviziei Dvs. în cadrul Corpului meu de Armată.

La forţarea pentru trecerea Prutului a luat parte Artileria Regimentului Dvs.

Pe când un regiment german a fost lovit la 4 Iulie seara de un puternic atac de Care la Bratuşeni, Regimentul Dvs. de Care, a executat un contra atac şi a degajat infanteria noastră.

La 5 Iulie, a atacat o companie de Care, cu un succes strălucit o poziţie de ariergardă rusească la Est de Fântâna Albă.

La 6 Iulie, Divizia a ajuns după un marş foarte greu în regiunea Sud de Moghilev, pentru ca să treacă peste Nistru.

Pentru ajutorul nepreţuit pe care frumoasa Dvs. trupă l-a adus, vă aduc mulţumirile mele adevărate şi toată recunoştinţa mea pentru succesul obţinut de Divizia Dvs. în condiţiuni atât de grele.

Vă transmit cele mai bune urări Dvs. şi tot odată trupei Dvs. pentru campania ce urmează".

Comandantul altei mari unităţi germane, sub ordinele căruia am operat când Divizia noastră a avut cinstea ca prin sângele său vărsat să desrobească din mâinile sălbatecilor bolşevici Chişinăul, capitala Basarabiei, chiar în seara ocupării printr'o radio telegramă ne spune:

— Felicit Divizia pentru frumosul succes pe care l-a avut cu cucerirea capitalei Basarabiei şi voi raporta Conducătorului Statului în acest sens.

De acum încolo deviza este să continuăm să rămânem cu spada încrucişată cu inamicul.

Apoi în ziua de 23 Iulie, primim o scrisoare în care acest Comandant zicea:

DOMNULE GENERAL,

„Plecarea din cadrele Comandamentului nostru, a Diviziei, îmi dă prilej să exprim cea mai bună mulţumire cât şi recunoştinţa mea atât dvs., domnule general, precum şi trupei din subordinele Dvs., pentru marile fapte de arme ce aţi realizat în zilele grele de luptă.

Inainte de toate vă felicit personal pe Dvs. ca şi Divizia Dvs., pentru frumoasele succese cucerind Chişinăul, celace înseamnă o deschisă pagină de glorie în istoricul Diviziei Dvs.

Al Dvs. devotat (urmează numele comandmentului de unitate)".

Ce frumoasă a fost ziua de 23 Iulie, când Conducătorul Statului, d. General Antonescu a venit în mijlocul ostaşilor Diviziei Blindate pentru a ne spune:

— V'am urmărit în acţiunea voastră şi am avut satisfacţia că instrucţia ce aţi primit-o dela comandanţii voştri şi-a dat roadele în lupta însufleţită ce aţi dat-o pentru înălţarea neamului românesc.

Vă felicit în numele armatei şi Naţiunei.

Mergeţi înainte pe calea gloriei.

Să nu plângem morţii noştri căci ei nu sunt morţi, ci trăesc în mijlocul nostru şi ne călăuzesc paşii spre alte noui victorii.

Să ne plecăm cu evlavie şi recunoştinţă, amintindu-ne luptele şi locul unde au rămas trupurile lor

Pe voi toţi eroii în viaţă ai acestei Divizii vă felicit şi vă urez să duceţi mereu din victorie în victorie Divizia Blindată.

Pe voi, toţi eroii în viaţă ai acesteia care în acţiunea să se distingă prin fapte sau în lupte, le doresc să aibă fericirea de a gusta clipele frumoase trăite de voi precum şi clipele de azi.

Cu comandantul şi Conducătorul vostru astăzi ca şi întotdeauna îmi îndrept gândul meu către bunul Dumnezeu şi îl rog fierbinte să ne ajute şi de azi înainte aşa cum ne-a ajutat şi până acum.

Cu toţii să strigăm într'un singur glas:

Să trăiască Majestatea Sa Regele Mihai I.

Să trăiască Domnul General Antonescu, Conducătorul Statului Român.

Să trăiască bravele oşti Germane şi Române.

Sat din Basarabia

„Ora ostaşului"

închinată Generalului Antonescu

Joi, în cadrul „Orei ostaşului" s'a organizat printr'o emisiune excepţională la postul Radio-Bucureşti, decorarea d-lui General Ion Antonescu, Conducătorul Statului de către Führerul Adolf Hitler.

Orchestra Filarmonicei, condusă de maestrul George Georgescu, şi corul armatei, format din soliştii Operei Române — ostaşi mobilizaţi în secţia de propagandă a M.C.G. — au deschis emisiunea cu „Imnul Regal român" şi cu „Deutschland über alles".

Un „cuvânt către ostaşi" a subliniat însemnătatea decorării Generalului Antonescu. Orchestra „Filarmonica" a intonat „Imnul Generalului" şi imnul naţional socialist „Horst Wessel".

Intr'un amplu reportaj de pe front, au fost proslăvite apoi faptele de vitejie săvârşite de toate armele, în decursul celor şase săptămâni de uriaşă încleştare; muzica militară intonând după fiecare capitol, marşul armei respective. S'a citit apoi poezia „Conducătorul" de I. U. Soricu.

După marşurile eroice cântate de orchestra „Filarmonica" şi „Corul armatei", s'au citit lozincele de muncă, unire şi înălţare românească, rostite de Generalul Antonescu la fiecare din răspântiile istorice prin care a trecut ţara, până a ajunge la marea apoteoză de eroism de astăzi.

„Comanda bravă şi curagioasă"

(Urmare din pagina I-a)

morală care va înfrunta veacurile. Elanul cu care s'a dus bătălia, a impresionat întreaga lume. Aruncate în foc, unităţile militare aliate sub semnul ceresc al crucii, au izbutit să sdrobească rezistenţa însălbătăcită a hoardelor roşii. Veghierea continuă a Generalului Antonescu a dus la îndeplinire toate planurile de operaţiuni. Cele mai critice situaţii au fost depăşite victorios de însufleţirea şi pregătirea tehnică a ostaşilor porniţi să taie grumazul fiarei cu nenumărate capete a bolşevismului.

Comunicatul Cartierului General al Führerului spune răspicat: Fapta de arme a fost dusă la bun sfârşit sub CONDUCEREA BRAVĂ şi CURAGIOASĂ a GENERALULUI ION ANTONESCU. Această bravură şi acest curaj — recunoscute de însuşi Adolf Hitler, care a dat acestor cuvinte un conţinut spiritual nou — fac din Conducătorul nostru expresia supremă a tradiţiei eroice a oştirii române. Numele Generalului va rămâne scris cu litere de neşters în istoria actualului război.

Decoraţia pe care i-a remis-o Fuehrerul, ca semn de omagiu, este în afara distincţiei personale cu care e investit un mare ostaş al vremii — şi semnul definitivei prieteniei dintre poporul german şi poporul român. Prietenia aceasta capătă un sens care-şi va da toată măsura atunci când se va statornici noua ordine a Europei, fundamentată pe prestigiul moral şi pe dreptatea naţională.

B.

O nouă viaţă pentru muncitorime

(Urmare din pag. I-a)

ţa muncitorimii a fost mult îmbunătăţită.

Eliberată de obsesia marxistă, prin prăbuşirea Rusiei comuniste, muncitorimea va deveni un element de primă importanţă în cadrul naţiunii. In locul muncitorimii agitate de până ieri, vom avea o muncitorime naţionalistă, care va construi statul prin credinţă în valoarea muncii. Aşa cum a spus recent d. prof. Mihai A. Antonescu, vice-preşedintele consiliului de miniştri: „Munca a devenit noul ideal al Europei de azi". Intr'un cadru de viaţă naţională, în care munca este suprema valoare, muncitorimea va cunoaşte o nouă viaţă şi o importanţă excepţională. Muncitorimea va avea o valoare spirituală şi politică, deoarece ea formează partea vie a naţiunii, energia şi ritmul ei vital. Muncitorimea nu va fi o clasă, deoarece statul naţionalist nu are clase, ci funcţiuni diferite, dintre care cea mai primordială este munca. Toate legile şi instituţiile care se vor face pentru muncitorime, vor avea ca isvor, ideea că munca trebue ridicată la rang de supremă virtute şi preţuire, iar muncitorului trebue să i se dea toată demnitatea.

Generalul Antonescu vrea să facă din muncitorime elementul de ordine şi creaţiune al ţării, aşa cum a făcut din ostaşii lui de pe front, eroi apărători ai civilizaţiei.

Două regimente de cavalerie sovietică total nimicite de artileria germană

BERLIN, 7 (Rador). — Două regimente de cavalerie bolşevice, care încercau la răsărit de Smolensk să rupă încercuirea, au fost complet nimicite de artileria unei poziţii germane înaintate.

Cele două regimente sovietice porniseră la atac în galop, scoţând urlete sălbatece, fără a se lăsa impresionaţi, soldaţii din poziţia germană de artilerie îşi potriveau tunurile şi trăgeau în plin. Dela primele lovituri, efectul a fost teribil: cai şi călăreţi se rostogoleau pe pământ şi erau călcaţi în picioare de cei cari veneau în urmă. Alte obuze germane explodau în rândurile strânse ale bolşevicilor; sub copitele cailor, movila de morţi şi răniţi creştea mereu.

Ultimul val de călăreţi a înaintat până la 100 de metri de poziţia de artilerie germană, dar bolşevicii cari nu fuseseră încă doborâţi de obuze sau de gloanţele puştilor şi mitralierelor germane trebuiră să se predea, căci nu exista nici-o posibilitate de retragere peste mormanele de cadavre ale cailor şi călăreţilor căzuţi în urmă.

Astfel cele două regimente au fost complet nimicite, iar 4000 de cai au căzut în mâinile germanilor.

BOGĂȚIILE BASARABIEI ȘI BUCOVINEI

Basarabia este un ținut cu bogății exclusiv agricole, în timp ce Bucovina este bogată în păduri și livezi.

AGRICULTURA

La un loc, suprafața celor două provincii este de 4.880.000 hectare (în cifre rotunde) terenurile arabile însumând 3.175.000 ha., fânețile naturale și pășunile circa 435.000 ha., livezile 145.000 ha., iar pădurile 320 mii ha. Culturile propriu zise se împărțeau astfel: cereale: 2.720.000 ha.; plante alimentare: 150.000 ha; plante industriale 245.000 ha; nutrețuri: 77.000 ha. și ogoare 23.000 ha.

In 1939 Basarabia a produs 815.000 kintale floarea soarelui și 720.000 kintale Soia.

Centrul și nordul Basarabiei dau în general o bună producție de cereale pe când sudul este foarte inegal — dela an la an — sub acest raport.

Deasemenea această provincie transprutenă dădea o mare extensiune rapiței, sfeclei de zahăr și în genere culturilor de plante alimentare.

PRODUCȚIA POMICOLA

Basarabia trimitea peste hotarele sale, în ultimii ani: cam 500 vagoane mici anual, 800-1000 vagoane mere, 300 vagoane prune uscate, 350 vagoane struguri.

Regiunile bogate în fructe sunt următoarele: Tighina, Chițcani, Copanca, Talma, Călărași, Hotin.

Basarabia mai producea peste 20.000 vagoane de vin, foarte apreciat atât în restul țării, cât și peste hotare.

BOGĂȚIA IN VITE ȘI PEȘTE

In 1938, statistica vitelor în Basarabia și Bucovina de Nord, arăta, în cifre rotunde: 490.000 cai, 593.000 boi, 2.060.000 oi, 340.000 porci, 6.550.000 păsări. Caii basarabeni sunt apreciați din vremuri străvechi, iar oile de karacul, speță bine aclimatizată în Basarabia, constituiau o mare bogăție națională.

Producția în pește a lacurilor, râurilor și apelor litoralului basarabean, era de 6.600.000 kgr. anual, din care populația basarabeană consuma numai 1.500.000 kgr.

INDUSTRIA

In 1939 se aflau în cele două provincii 424 de intreprinderi industriale, având investiții în sumă de 1.856 milioane lei, cele mai multe dintre ele (225) fiind industrii alimentare.

La locul de frunte sunt de menționat cele cinci fabrici de zahăr: Zerojani, Bălți, Lujani, Crisciatic și Jucica, cu investiții de 600 milioane lei.

Sunt de menționat în al doilea rând cele 80 de mori, cu investiții de 310 milioane lei; apoi cele 34 de fabrici de uleiuri vegetale și cele 43 fabrici de spirt.

In metalurgie, Basarabia și Bucovina numărau 33 intreprinderi, iar industria lemnului era reprezentată prin 52 de fabrici cu investiții de aproape 100 milioane lei.

Industria chimică număra 26 fabrici, cea de construcții 17, pielăria patru.

Basarabia și Bucovina de Nord aveau circa 1.600 km. linii ferate și 16.500 km. șosele.

Dunărea, Nistrul și Prutul sunt navigabile, ultimele două râuri, pe o bună parte din traseul lor.

Discutând viitorul economic al Basarabiei și Bucovinei, revista „Industria și Comerț", din al cărei ultim număr împrumutăm datele de mai sus, spunea:

„Nistrul și Prutul ar putea căpăta o importanță considerabilă nu numai pentru noi dar și pentru întreaga Europă centrală și orientală, în cazul când s'ar realiza vechiul proiect al legării Mării Baltice cu Marea Neagră, printr'un canal Vistula-Nistru-Prut.

In genere, și în domeniul căilor de comunicație, ca și în acela al agriculturii și al industriei, va fi nevoie de un plan de muncă bine studiat, pentru a reface ceeace bolșevicii au distrus sau desorganizat".

POPULAȚIA

Recensământul din 1930 arată că Basarabia avea la acea dată 2 milioane 863.400 suflete iar județele Cernăuți și Storojineț: 474.615 locuitori.

Astăzi, situația sub raportul demografic trebue să fie fundamental schimbată, de aceea se impune, credem noi, un recensământ grabnic.

INFORMAȚIUNI

Joi, 7 August crt., s'a ținut un Consiliu Economic sub președinția Domnului Profesor Mihai A. Antonescu, Vice-Președinte și Președinte Ad-Interim al Consiliului de Miniștri.

*

Domnul Profesor Mihai A. Antonescu, Vice-Președinte, Președinte Ad-Interim al Consiliului de Miniștri și Ministru Ad-Interim al Afacerilor Străine, a primit în audiență pe D. Ministru Clodius și pe D. Dr. Edo Bulat, noul ministru plenipotențiar al Croației la București.

*

D. general N. Stoenescu, ministrul Finanțelor, mulțumește călduros funcționarilor administrației de constatare Argeș, biroului vamal Bacău și celor al percepției circ. I Suceava, pentru patrioticul lor gest de a subscrie la fondul pentru ajutorarea familiilor eroilor morți și răniți, în războiul sfânt pentru desrobirea Basarabiei și Bucovinei de Nord.

*

Domnul Profesor Mihai Antonescu, Vicepreședintele și Președinte Ad-Interim al Consiliului de Miniștri, a stabilit de acord cu I. P. S. Sa Patriarhul, ca Duminică 10 August să aibă loc slujbe în toate bisericile din țară în memoria ostașilor căzuți în războiu; vor fi pomeniți toți cei cuprinși pe lista No. 1 publicată în ziare.

*

Ministerul de Finanțe amintește că întrebuințarea timbrelor Contribuției Naționale 2% care au imprimată valoarea o singură dată și anume în partea de sus a timbrului în culoare închisă a timbrului, a încetat pe data de 3 August 1941.

In consecință toate documentele cari fac, facturi, bonuri, note de plată sau altele, confecționate după data de 3 August 1941 și pe care vor fi aplicate timbrele contribuției 2% specificate mai sus, vor fi considerate ca netimbrate și se vor aplica sancțiunile prevăzute de lege.

Totodată se face cunoscut că termenul pentru preschimbarea acestor timbre pentru comercianți și industriași la administrațiile financiare de încasări și plăți sau la perceptorile de circumscripție sau de agenție, a fost prelungit până la 1 August a. c.

*

Potrivit dispozițiunilor Președinției Consiliului de Miniștri, preoții și cântăreții care au primit ordin de serviciu, trebue să se întoarcă urgent la locurile lor. Sunt în Basarabia, până acum, pentru nevoile credincioșilor, 421 preoți și diaconi din cei refugiați și 78 cântăreți.

Ministerul Apărării Naționale primind în ultimul timp din partea familiilor ostașilor căzuți la datorie numeroase cereri de pensie și de ajutoare, face cunoscut celor interesați, că legea care stabilește aceste drepturi este în studiu și va apare în curând.

In consecință, familiile sunt rugate a nu mai adresa asemenea petițiuni autorităților militare.

Legea ce va apare va indica atât calea de urmat, cât și formalitățile de îndeplinit.

*

Pentru a se pune capăt speculei cu cantitățile de lână indigenă ce se ascunde și se comercializează cu prețuri mult mai mari de cât cele fixate, de Sub Secretariatul de Stat, Ministerul de finanțe a dispus reintroducerea biletelor de liberă circulație ce trebuesc să însoțească orice transport de lână în cantitate mai mare de 50 kgr. expediată pe orice cale.

*

Domnul Profesor Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și Președinte Ad-Interim al Consiliului de Miniștri a dispus ca familiile funcționarilor publici să poată trece în Basarabia și Bucovina fără formalități ca și funcționarii înșiși, adică prin simpla autorizare de liberă trecere a autorității, de care depinde funcționarul.

*

Consiliul de patronaj al operelor sociale prezidat de doamna Maria General Ion Antonescu, primește numeroase donații din toate colțurile Țării pentru îndeplinirea nobilelor scopuri ale societății și în primul rând pentru ajutorarea răniților și a familiilor lipsite ale ostașilor cari luptă pe front.

Printre acei cărora li s'a expediat scrisori de mulțumire din partea Consiliului de Patronaj, sunt: Filatura și Țesătoria Mecanică Ambo care a donat 250.000 lei, D. Psaltidi & Co. (100.000 lei), Banca Românească (100.000 lei), Centrala Morarilor din România (75.000 lei), Banca Populară Floreasca (10.000 lei), și Institutul sf. Maria (20.000 lei).

*

Cererile adresate Centrului Național de Românizare, pentru cumpărarea imobilelor expropriate de la evrei, se consideră premature și nu pot fi luate în considerare, întrucât lichidarea tuturor bunurilor urbane, rurale, industriale și forestiere, intrate în proprietatea C.N.R.-ului prin legea dela 3 Mai 1941, se va face prin licitație publică.

Se vor comunica ulterior datele privitoare la licitație.

M. S. REGELE ȘI M. S. REGINA-MAMA VIZITEAZĂ SPITALUL DE RĂNIȚI DIN BRAN

M. S. Regele, M. S. Regina Mamă Elena și Arhiducesa Ileana la Bran

La Bran, în liniștea pădurilor de la poalele munților, lângă șușotitul permanent al acelui limpede și dătător de sănătate, Râu al Turcului, își fac convalescența numeroși soldați, răniți pe front.

Aici, prin dania personală a Arhiducesei Ileana, Căreia îi aparține clădirea Spitalului Militar, ostașii răniți au primit rufărie de pat, în valoare de peste 300000 lei. Iar prin grija înaltă a acestei mlădițe domnești, cea s'a identificat cu plaiurile și cu oamenii țării, răniții se bucură de toate atențiile cuvenite unor adevărați eroi.

Arhiducesa Ileana, împlinind o veche tradiție a Casei din care face parte, se duce, aproape zilnic, la Spitalul Militar, îngrijindu-se de starea răniților și de hrana lor. Iar când Domnița lipsește, cei mai mari dintre mândrii Ei copii, Ștefan, Mignola și Alexandra, poartă de grijă, cu o precoce înțelegere a misiunii lor de apărători brazdei românești.

Acest spital a fost onorat Miercuri cu vizita M. S. Regelui Mihai I și a M. S. Reginei-Mame Elena.

Vizita aceasta neașteptată, a făcut să înflorească pe buzele fiecărui rănit un surâs lilial, în care erau strânse par'că toate răsplățile pentru durerile trupurilor lor sfârtecate.

Suveranul era însoțit de d. colonel Andronescu, prim aghiotant regal.

In fiecare dintre saloanele, în care răniții stăteau înșirați, pe paturile albe ale suferinței, au intrat odată cu chipul tânăr al Regelui și cu privirea blândă a Reginei-Mame, cinci raze de soare, răsfrânte de capetele bucălate ale celor cinci mici arhiduci.

M. S. Regina-Mamă ținea de mână pe mica arhiducesă Alexandra, care, pătrunsă de solemnitatea momentului, pășea, serioasă, în rochia de borangic alb, cusută cu motive românești albastre. Iar Domnița Ileana în portul atât de mult iubit de ea, al locurilor brănene, ține în brațe pe mezina arhiducesă Maria-Magdalena, care umple fiecare salon cu argintul glasului Ei cristalin. Arhiducele Ștefan se strecoară, sprinten, printre paturile răniților, alături de surorile-i mai mici, Mignola și Domenica, ale căror bucle își joacă neastâmpărul blond în fiecare pervaz luminat.

M. S. Regele și M. S. Regina-Mamă, conduși de medicul comandant al spitalului, d. căpitan dr. Aurel Stoian, vizitează farmacia spitalului, sala de operații, bucătăria și saloanele cu răniți.

Peste tot M. S. Regina-Mamă se interesează, cu o deosebită grijă, de felul în care sunt tratați răniții.

„Veniți dela Stupin?" întreabă, cu o voce caldă, în care se simt inflexiunile duioșiei, Regina-Mamă, pe răniții dintr'un salon. Mai toți ostașii, cari se află aici, vin dela spitalul din Stupini, unde li s'au făcut operațiunile cerute de gravitatea fiecărui caz în parte:

„Da, Majestate".

„Cum ați suportat drumul până aici"? se mai interesează Regina-Mamă.

„Bine, Majestate"! răspunde, inimos, un rănit de prin Mehedinți.

La fiecare pat, M. S. Regele și M. S. Regina-Mamă se opresc și apleacă o privire, grea de iubire și de recunoștință, pentru acești eroi, ce-și tac suferința și-și acoperă, cu grijă, trupurile scrijelate.

Intr'un salon, unde răniții sunt pe cale de vindecare, din fiecare pat se înalță un strigăt voinicesc:

„Să trăiți, Majestate".

M. S. Regina-Mamă are o clipire repede din ochi, acoperind cu o scurtă tresărire, fiorul unei lacrimi ce se ivesc în colțul genelor.

Aplecată peste patul unui soldat din Ardeal, Regina îl întreabă unde a fost rănit. Ca într'o spovedanie, ostașul răspunde, în șoaptă, unde. Spune apoi ce rană a căpătat și durerile grozave pe care le-a simțit. Acum, sub privirea pură, de cicoare, a Reginei-Mame, durerile par'că au încetat...

Intr'un salon, i se arată Reginei-Mame un rănit șvab.

M. S. Regina stă de vorbă, în nemțește, cu acest „Deutsche Volke" care Ii spune, cu mândrie, unde a fost rănit. Mândria lui este îndoită: de-a fi căzut alături de camarazii români și de a sta de vorbă cu Regina Țării, în limba lui maternă...

Intr'un alt salon, unde Arhiducesa Ileana cunoaște, din desele Ei vizite, pe fiecare rănit în parte, un flăcău, a cărui față este numai zâmbet, este întrebat: „Cum s'au purtat copiii cu voi, în timpul lipsei mele?"

Lângă patul ostașului s'au oprit, cuminți, și Arhiducele Ștefan și Arhiducesa Mignola, așteptând, cu interes, aprecierile rănitului. Ostașul răspunde:

„S'au purtat foarte frumos, Alteță"!

„Au fost cuminți"? mai întreabă Arhiducesa Ileana"?

„Da! Au venit în fiecare zi și ne-au dat de mâncare", răspunde rănitul. Și, pentru a întări spusele lui, ostașul ar vrea să facă un gest de subliniere, cu mâna. N'o poate scoate însă de sub pătură. Ii este imobilizată, în gips.

Pe unii dintre răniți, M. S. Regina-Mamă i-a întrebat dacă fumează. La răspunsul lor afirmativ, cutii de țigări, numeroase, au fost aduse de aghiotanți și împărțite tuturor celor cari fumează.

Vizitarea spitalului de răniți s'a sfârșit.

M. S. Regele ia loc la volanul mașinei, unde se așează și M. S. Regina-Mamă, cu Arhiducesa Ileana și cu cei cinci mici arhiduci.

Pe scările, pe capota mașinei, sunt presărate acum mari garoafe roșii.

Doamne din Bran, ai căror copii se joacă toată ziua, prin mijlocul satului, cu strănepoții Reginei Maria, au venit, în timp ce Regele Mihai și Regina-Mamă vizitau saloanele cu răniți, și au așezat din belșug peste automobilul regal, florile recunoștinței anonime ale dragostei populare pentru Cei ce simt, la unison cu Nația întreagă, pentru Cei ce poartă grijă ostașilor, căzuți în lupta pentru Cruce.

Dar japonez, pentru răniții noștri

Marele Stat Major a primit din partea d-lui general S. Fiudzitsuka, Atașatul Militar al Japoniei, suma de 50.000 lei, însoțită de următoarea scrisoare:

„Cu profundă admirație în fața eroicei lupte ce duce Brava Dvs. Armată, însuflețită de înalte sentimente patriotice, contra comunismului și în calitate de reprezentant al Armatei Imperiale al Japoniei, membră în Pactul Tripartit, vă rog să primiți darul de 50.000 lei pentru alinarea suferințelor ofițerilor, subofițerilor și soldaților români cari au fost răniți sau mutilați în această luptă".

*

Domnul Ministru al Apărării Naționale a răspuns d-lui Atașat Militar al Japoniei, următoarele:

Domnule General,

Prin generalul Mazarini, am primit suma de 50.000 lei, donată de Domnia-Voastră, pentru alinarea suferințelor ofițerilor, subofițerilor și soldaților români, cari au fost răniți sau mutilați în lupta contra comunismului.

In numele celor ce vor fi ajutați, cât și al meu personal, vă rog să primiți Domnule General, cele mai călduroase mulțumiri.

Gestul D-voastră, ne este prețios și ne dovedește că lupta contra comunismului ne unește pentru totdeauna și face indestructibilă legătura între toate popoarele ce fac parte din Pactul Tripartit.

Primiți, Domnule General, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

Ministrul Apărării Naționale,
General de Corp de Armată
Adjutant
Iosif Iacobici

BASARABIA ARE URGENTĂ NEVOE DE MAȘINI DE TREERAT ȘI ARTICOLE DE MANUFACTURĂ

Dacă este adevărat că în Basarabia se găsesc suficient unele articole, apoi altele lipsesc cu totul. Populația de aci are nevoe urgentă de mașini de treerat, întrucât majoritatea au fost distruse de bolșevici și de oamenii lor. Deasemenea trebuesc găsite mijloacele pentru strânsul cerealelor la arie. Alte articole care trebuesc duse de aci sunt articole de îmbrăcăminte, încălțăminte și lemnărie necesară acoperirii caselor, ca olane, șindrilă, etc. Deasemenea lipsesc în cele mai multe sate articolele de primă necesitate ca: sare, zahăr, cremă de ghete, chibrituri, etc.

Românii sunt chemați să ia fondurile de comerț ale intreprinderilor din Basarabia și Bucovina de Nord

Opera de românizare și de reconstrucție în Basarabia și Bucovina de Nord, pusă pe baze temeinice de către Conducătorul Statului, Domnul General Ion Antonescu, merge cu pași hotărîtori spre o desvoltare sigură în toate ramurile economiei.

Inlocuirea cu români a elementelor dubioase ce stăpâneau până aci comerțul și întreprinderile în cele două provincii este problema care reține astăzi atenția Ministerului Economiei Naționale, în cadrul refacerii economice a țării.

Se urmărește formarea unei pături naționale de comercianți și întreprinzători recrutați din elemente dinamice, dornice de muncă cinstită și apte de a se substitui factorilor străini. Aceste elemente de inițiativă în viața economică a provinciilor eliberate sunt chemate să capteze prin activitatea lor rodnică sursele comerțului și industriei unor teritorii românești, îndelung exploatate și secătuite de mâna străinului.

Naționalizarea orașelor nu va mai fi lăsată exclusiv funcționarismului ca în trecut, ci va prinde rădăcini adânci în însăși structura economică a vieții urbane.

In acest scop Ministerul Economiei Naționale invită pe toți românii meseriași, absolvenți de școli technice sau profesionale, comercianți și funcționari comerciali cari doresc să ia fondurile de comerț aparținând întreprinderilor evreești, persoanelor fizice sau societăților comerciale din Basarabia și Bucovina de Nord, lăsate în părăsire de proprietarii lor, sau a căror activitate încetează din diferite cauze, să-i adreseze cererile lor fără întârziere. Cererile vor fi însoțite de actul de etnicitate română, de un memoriu asupra aptitudinilor, studiilor, lucrului făcut până astăzi, capitalului și garanției de care dispune, precum și de recomandația Camerei de Comerț sau a patronului unde a lucrat, în ceeace privește moralitatea lui.

Un regim special de ocrotire se află în curs de elaborare pentru acești pionieri ai românizării vieții economice din provinciile eliberate.

Pe urmele barbariei sovietice

Prăpădul pustiitor al hoardelor comuniste la Orhei

Sute de case incendiate, uzina electrică a fost aruncată în aer. Centrul comercial al orașului distrus

Cu prilejul călătoriei pe care am făcut-o săptămâna aceasta în satele și târgurile din mijlocul și nordul Basarabiei pentru a vedea urmele „civilizației" roșii, ne-am oprit o zi și'n orașul Orhei. Și aci, aproape ca și în Chișinău, întâlnești numai ruină, jale și durere peste tot. Prietenii și agenții bolșevismului — evreii — au utilizat și aci mijloacele lor diabolice aprinzând clădirile, lăsând în urmă numai ruină și scrum. Pe străzile principale: Bulevardul Regele Ferdinand, Bulevardul I. C. Brătianu, str. N. Iorga, etc. n'a rămas aproape nicio casă întreagă. In general, orașul prezintă un aspect tragic.

După cum ne-a declarat d. avocat Petre Guciujna, vice-primarul orașului, pe care l-am găsit la datorie, la sediul primăriei, centrul comercial al orașului: unitățile cooperatiste „Solidaritatea", „Unirea" au fost distruse de evrei. Celace este mai grav e faptul că uzina electrică a fost aruncată în aer. Casele doctorului Coteanu au ars amândouă. Deasemena a ars și casa d-lui avocat Popoiu. Podul principal care face legătura cu Slobozia Doamnei a fost distrus parțial. Deasemenea și celelalte două poduri de peste Răut au suferit unele stricăciuni. Legătura cu Chișinăul și cu satele dinspre Peresecina se face print'un pod mic construit de autoritățile militare. Se prea poate ca în momentul când aceste rânduri vor vedea lumina tiparului, cele trei poduri de peste Răut să fie terminate, întrucât autoritățile civile și militare lucrau de zor la refacerea lor.

MAJORITATEA EDIFICIILOR PUBLICE AU SCAPAT CA PRIN MINUNE

Cu toate distrugerile găsite la Orhei, distrugeri făcute în deosebi de evrei, totuși majoritatea edificiilor publice situate pe B-dul Unirii, au fost salvate, ca prin minune.

Astfel Prefectura Județului, Primăria, Banca Națională, Federala, Tribunalul, Spitalul orașului, liceul „Vasile Lupu" și „Maria Doamna", Palatul Cultural al Asociației Invățătorilor, cea mai monumentală clădire din oraș, au scăpat de focul distrugerii bolșevice. Majoritatea clădirilor distruse sunt jidovești. Deasemenea bisericile au rămas intacte. Grație activității religioase desfășurate în timpul ocupației comuniste de către Prea cucer. preoți: Irodion Plescu, Gherbanovschi și diacon Pavel Tomencu, care cu riscul vieții lor au oficiat slujbele religioase, populația creștină a Orheiului nu s'a lăsat convinsă de propaganda antireligioasă. Numai datorită acestei populații bisericile n'au putut fi devastate sau distruse de dușmanii de veacuri ai lui Hrist. — evreii. Deasemenea datorită vrednicilor răzeși ai lui Ștefan cel Mare, și școlile primare au rămas neatinse.

PURIFICAREA ORAȘULUI DE LIFTELE STREINE

In fața acestor distrugeri comise îndeosebi de evrei, apare totuși ca o consolare purificarea orașului de liftele păgâne, care, după ce-au supt zeci de ani în șir vlaga și avuția poporului basarabean s'au pretat în timpul ocupației și retragerii bolșevicilor la cele mai odioase acte, devastând și incendiind clădirile orașului, care chiar dacă au fost, în mare parte, proprietatea lor, totuși au fost ridicate din munca și sudoarea țăranului român din Basarabia. Au făcut însă bine c'au fugit peste Nistru împreună cu hoardele barbare. Din numărul total de circa 7500—8000 de evrei, cât avea orașul Orhei înainte de ocupația rosie, n'au mai rămas decât vre-o 300. Se prea poate ca să mai vină între timp din satele și văile pe unde au fugit la intrarea armatei române în această străveche așezare românească, totuși numărul lor nu va fi mare. Aceștia, care au mai rămas, sunt puși de autoritățile comunale să presteze munca de folos obștesc, ajutând la curățirea orașului de mine și de molozul lăsat de ei și tovarășii lor bolșevici.

(In Nr. de mâine, vom arăta măsurile luate de autoritățile militare și civile pentru refacerea orașului și județului Orhei).

Sergiu C. Roșca

GĂRI DISTRUSE DE BOLȘEVICI

Dacă gările dela Bălți spre Florești și anume: Alexandreni și Mărculești n'au suferit prea mult depe urma barbariei sovietice, nu tot așa stau lucrurile cu gările dintre Florești-Mățeuți, care au fost în parte sau total distruse. Cu toate că la Florești s'au dat mari lupte, întrucât armata roșie se ascunsese în carierele de piatră dintre Florești și Țâra totuși gara Florești n'a fost distrusă total. A suferit unele stricăciuni, însă se poate reface mai ușor. Țâra însă, precum și Rogojeni, Unchitești, Soldănești și Mățeuți au fost făcute praf. Ele trebuesc refăcute din temelie. Gara Cobâlnea a suferit mai puțin, totuși stricăciunile sunt mari, așa că va trebui depusă o mare muncă pentru refacerea ei. Toate podurile dela Florești-Mățeuți au fost aruncate în aer.

Peste tot se observă tendința de a lăsa amprentele „civilizației" roșii: moloz și ruine.

Desigur că până la o amenajare și circulația normală va trebui un timp pe care suntem siguri că cetățenii îl vor aprecia și vor suporta cu stoicism aceste grele situații la care au fost impuși de puhoiul bolșevic, ce nu va mai fi niciodată pe aceste meleaguri.

ULTIMA ORA

Presa germană despre decorarea Generalului Ion Antonescu

BERLIN, 7 (Europapress). — Conducătorul Statului Român, Generalul Ion Antonescu este primul purtător străin al Crucii de Fier în rangul de cavaler. Acest fapt presa germană îl ia ca motiv pentru a stima pe Generalul Antonescu ca personalitate politică şi ca conducător al armatelor şi de a exprima sentimentele de prietenie ale poporului german faţă de România.

„Deutsche Allgemeine Zeitung" declară că Generalul Antonescu şi-a asigurat prin eliberarea Bucovinei şi a Basarabiei un nou loc în istoria neamului său. In acelaş timp Generalul Antonescu şi-a câştigat mari merite în acţiunile militare încheiate pentru înfrângerea bolşevismului. Decorarea cu Crucea de Fier în rangul de cavaler de către Fuehrer aduce Generalului Antonescu mulţumirile Reichului German.

Deasemeni şi „Berliner Börsenzeitung" onorează înfăptuirile de războiu ale Generalului cari se adaugă la celelalte fapte mărețe ale sale. El, care a consolidat statul român cu energie, înţelegere şi mare pricepere în clipe grele, aducându-l fără ezitare alături de axă pentru a contribui cu partea sa la reorganizarea Europei. Crucea de Fier în rangul de cavaler onorează fapta ostăşească a unui bărbat care este un prieten credincios Germaniei şi căruia poporul german îi aduce stima prietenească din parte-i.

In mod asemănător şi „Völkischer Beobachter" onorează pe Generalul Antonescu ca prietenul Germaniei.

BARBARIILE BOLŞEVICE DELA SCULENI - BĂLŢI

Pretutindeni bolşevicii au lăsat numai scrum şi jale în urma lor. Cruzimile la care s'au dedat în timpul retragerii ies la iveală una câte una. Astfel zilele trecute s'a descoperit într'o pivniţă dela Sculeni-Bălţi, 5 cadavre, 4 de bărbaţi şi unul de femee. Toţi oamenii au fost găsiţi legaţi cu mâinele la spate şi de gât. Ei sunt dela Cioropcani jud. Bălţi. Se crede c'au fost gătuiţi.

Armata roşie aproape în întregime nimicită

BERLIN 7 (Rador). — Presa germană comentează în articolele sale de fond comunicatele speciale ale înaltului comandament german de pe lângă marele cartier general al Fuehrerului, prin care se confirmă amploarea succeselor dobândite pe frontul oriental.

Aceste succese, scriu ziarele, nu numai că spulberă iluziile inamicului, ci ele întrec cu mult prevederile germane cele mai îndrăzneţe.

Toate ziarele publică fotografiile comandanţilor victorioşi, care au colaborat la această strălucită izbândă.

VOELKISCHER BEOBACHTER aminteşte pe scurt caracterul operaţiilor de pe cele trei teatre de războl menţionate în comunicatul german, adică din Estonia, Ucraina şi Smolensk, unde ofensiva germană a înregistrat noui progrese.

Este adevărat, scrie ziarul, că în toate sectoarele inamicul luptă încă cu îndârjire, dar germanii ştiu astăzi că lupta de pe frontul oriental constitue o dată istorică a spiritului de dârză hotărîre cu care armata Reichului poartă războiul dela răsărit.

Sfârşitul victorios al acestei campanii dobândeşte o importanţă istorică prin care este consacrat eroismul soldatului german.

Pe scurt, comunicatul special al înaltului comandament german, declară ziarul, schiţează într'un mod impresionant situaţia militară şi scoate în evidenţă succesele extraordinare dobândite graţie caracterului metodic al operaţiilor germane de la începerea campaniei şi până azi.

BERLINER BOERSENZEITUNG, arată că datele comunicate de înaltul comandament al armatelor germane precizează că elita forţelor sovietice a fost distrusă şi că cel de al doilea val de trupe inamice, care stă gata de asalt în spatele liniei Stalin, a fost în mare parte zdrobit prin atacul dat de armata germană.

Ziarul aminteşte că astfel au fost zădărnicite încercările Sovietelor de a feri marile centre ale Sovietelor, Petrogradul, Moscova şi Kiewul, de acţiunea forţelor armate germane.

Până acum, absolut toate speranţele lui Stalin au fost dezamăgite. Bolşevismul nu mai poate să scape de pieire.

DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG scoate în relief curajul supra omenesc al soldatului german faţă de adversarul care a fost, în acest război, inamicul cel mai dârz. Graţie eroismului soldatului german a fost posibil să se înregistreze aceste enorme victorii, şi această atitudine eroică dă germanilor certitudinea în victoria finală.

Tragica moarte a fiului Ducelui Mussolini

ROMA, 7 (Rador). — Agenţia „Stefani" anunţă: Căpitanul pilot Bruno Mussolini, fiul Ducelui, a murit în chip glorios Joi dimineaţă la ora 10, în urma unui accident suferit cu prilejul unui sbor de încercare pe care îl făcea pe un prototip de avion în împrejurimile oraşului Piza.

*

ROMA, 7 (Rador). — Bruno Mussolini s'a născut la Milano la 22 Aprilie 1918. El a obţinut brevetul de pilot la vârsta de 17 ani şi s'a înrolat ca voluntar în războiul din Africa Orientală. A luat parte la numeroase acţiuni, distingându-se prin îndrăzneala şi priceperea sa. De multe ori s'a înapoiat la bază cu avionul lovit de proectile inamice. El a totalizat 205 ore de sbor şi 50 de operaţiuni de război în campania din Africa Orientală.

Decorat cu medalia de argint a „Meritului militar" şi medalia de bronz a „Meritului aeronautic", înaintat locotenent pentru merite de război, Bruno Mussolini a luat parte la cursa Istres-Damasc-Paris la 20 August 1937, clasându-se al treilea.

După ce ia parte cu escadrila „Sorci Verdi" la faimosul raid Italia-America latină, este înaintat căpitan pentru merite extraordinare.

In timpul războiului pentru eliberarea Spaniei, Bruno Mussolini a luat parte la numeroase operaţiuni, iar în 1940, îndată după izbucnirea războiului, a fost printre cei dintâi care au plecat pe zona de operaţiuni.

Căpitanul Mussolini a participat la numeroase operaţiuni în Mediterana şi pe frontul grec. El a organizat serviciile de legătură aeriană între Roma şi America latină.

Bruno Mussolini era căsătorit şi lasă o fetiţă orfană.

Ruine din oraşul Bălţi, pe urmele hoardelor lui Stalin (P. P.)

COMUNICATUL GERMAN

BILANŢUL MAREI BĂTĂLII DELA SMOLENSK ARATĂ CATASTROFALE PIERDERI PENTRU HOARDELE ROŞII

BERLIN, 7 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

După cum s'a anunţat prin rapoarte speciale, grupul de armate al mareşalului von Bock a terminat victorios, în cooperare cu flota aeriană a mareşalului Kesserling, marea bătălie dela Smolensk. In timp ce pierderile germane au fost moderate, pierderile suferite de inamic sunt extrem de mari: au căzut în mâinile noastre 310.000 de prizonieri, 3205 care de asalt, 3120 tunuri şi o enormă cantitate de material de războiu sovietic.

Aviaţia sovietică a pierdut 1098 avioane.

Se pot da acum următoarele amănunte asupra mersului acestei bătălii:

Incă înainte de terminarea dublei bătălii dela Bialystock şi Minsk, formaţiuni germane ale forţei armate şi formaţiuni ale batalioanelor de asalt înarmate au atacat linia Stalin, puternic fortificată dincolo de Nipru şi de Duena Superioară, lovind în punctele întărite dela Mohilev, Orşa, Viitebsk şi Polosk. Prin lupte grele, s'a izbutit să se formeze capete de pod de ambele părţi ale localităţii Polosk.

La 11 Iulie, localitatea Vitebsk a fost ocupată, iar sectorul dârz apărat al Niprului la sud de Mohilev şi Orşa a fost străpuns în cursul unui atac metodic, sprijinit prin atacuri locale de surprindere şi Niprul a fost trecut.

In zilele următoare, formaţiunile rapide au intrat pe un front larg pe ambele părţi ale şoselei Orşa-Smolensk, care, deşi apărată cu înverşunare de inamic, a fost cucerită de o divizie de infanterie motorizată într'o luptă la baionetă şi păstrată împotriva furioaselor atacuri ale inamicului.

In timp ce străpungerea era lărgită spre sud-est, spre est şi spre nord-est de Smolensk prin acţiunea formaţiunilor de care de luptă şi a diviziilor de infanterie motorizată care au respins toate contraatacurile inamicului, diviziile de infanterie, care veneau în urmă, acopereau, străbătând distanţe neînchipuit de mari, flancurile formaţiunilor germane de străpungere, protejându-le contra atacurilor necontenite ale inamicului şi desăvârşiau încercuirea adversarului care fusese străpuns de formaţiunile blindate şi fărâmiţat în grupuri izolate dar capabile încă de a lupta.

Intr'un spaţiu de 250 km. lărgime şi 150 km. adâncime s'a încins atunci o mare bătălie, ale cărei focare principale erau Smolensk, Vitebsk, Polosk, Nivel şi Mohilev.

Cu curajul disperării şi suferind pierderi considerabile părţile încercuite ale armatei inamice au încercat, în lupte care au durat aproape o lună de zile, să-şi recapete libertatea, în timp ce alte trupe noui erau aduse pentru a veni în ajutorul lor. Toate aceste încercări au eşuat însă, datorită spontaneităţii de iniţiativă şi tenacităţii trupelor noastre. Soarta formaţiunilor sovietice, încercuite în spaţiul dintre Nipru, Duena şi Smolensk, era pecetluită.

Graţie superiorităţii comandamentului german, iniţiativei ofiţerilor, vitejiei şi perseverenţei trupelor, s'a putut dobândi, împotriva celor mai mari dificultăţi, o victorie de o importanţă hotărîtoare pentru continuarea operaţiunilor noastre.

Aviaţia a adus o contribuţie precumpănitoare la această victorie. Formaţiunile armei aeriene au efectuat fără încetare sboruri de recunoaştere, pentru a creia o bază de operaţiuni pe sol. Formaţiuni de avioane de vânătoare, de Stuka şi de avioane de luptă au luptat în cele mai grele condiţii contra rezervelor inamicului şi contra părţilor încercuite. Ele au intervenit cu hotărîre oriunde era nevoe de a fi sdrobită rezistenţa inamicului, de a respinge contra atacurile şi de a zădărnici, în cooperare cu artileria antiaeriană, activitatea aviaţiei inamice. In aceste acţiuni, au fost distruse 126 trenuri, şase trenuri blindate, mii de automobile şi 15 poduri.

Aviaţia germană a luat parte cu mare succes şi la luptele contra forturilor inamice, contra poziţiilor de artilerie şi a carelor de luptă ale adversarului.

La desfăşurarea acestei bătălii gigantice au luat parte cu glorie grupurile de armate ale mareşalului von Kluge şi ale coloneilor generali Strauss şi von Weichs; grupurile blindate ale coloneilor generali Guderian şi Hoth, cum şi formaţiile aeriene ale generalilor aviatori Loerzer şi von Richthofen.

Puternice formaţiuni ale aviaţiei de luptă au atacat din nou Moscova noaptea trecută. O uzină de avioane a fost lovită în plin de mai multe ori. S'au declarat mai multe incendii mari în „bucla" râului Moscova şi la răsărit de ea.

In lupta contra navigaţiei de aprovizionare a Angliei, avioane de luptă au scufundat în noaptea de 6 spre 7 August, la est de Anglia, un vapor de comerţ de 10.000 tone.

In estul şi centrul Angliei au fost bombardate cu efect mai multe aerodromuri.

Vapoare germane de avantpost au doborît un avion britanic de bombardament în Canalul Mânecii.

Lucrările pentru refacerea reţelelor de cale ferată din Basarabia sunt pe terminate

Se ştie că bolşevicii în retragerea lor barbară din Basarabia au devastat şi distrus nu numai gospodăriile locuitorilor instăriţi şi edificiile publice, ci şi reţeaua de cale ferată. Diin această cauză trenurile n'au putut fi puse imediat în circulaţie.

Autorităţile noastre în legătură cu organele C. F. R.-ului au luat imediat toate măsurile necesare pentru refacerea reţelei de cale fertă. După informaţiile ce le deţinem, aproape întreaga reţea de cale ferată din provincia noastră este refăcută.

Sporirea şcoalelor săteşti în Italia

ROMA, 7 (Rador). — In apropiatul an şcolar vor funcţiona în Italia 1.600 noui şcoli primare.

Majoritatea acestor şcoli sunt înfiinţate la sate.

Sporirea şcolilor primare din tIalia se datoreşte creşterii continue a populaţiei.

Telegrama guvernului adresată Generalului-Desrobitor

D. profesor Mihai A. Antonescu, vice-preşedinte şi preşedinte interimar al Consiliului de Miniştri, în numele guvernului român a adresat următoarea telegramă d-lui General Antonescu, Conducătorul Statului, cu ocazia decorării d-sale în gradul de cavaler al Crucii de Fier germane, de către Führerul Marelui Reich German:

D-lui GENERAL ANTONESCU,
Conducătorul Statului Român

In numele Guvernului, vă rog să primiţi, Domnule General, credincioase felicitări pentru decorarea domniei voastre, de Marele Fuehrer, şi vă mărturisim mândria noastră de-a munci în serviciul bravului şi marelui nostru Conducător şi Comandant de Căpetenie, care a ridicat din nou şi atât de sus, onoarea scumpei noastre Armate.

In numele guvernului,
MIHAI A. ANTONESCU
Vice-preşedinte şi preşedinte ad-interim al Consiliului de Miniştri

ZDROBIREA ULTIMEI INCERCĂRI A BOLŞEVICILOR DE A SCĂPA DIN INCERCUIREA DELA SMOLENSK

BERLIN, 7 (Rador). — Un corespondent de război al agenţiei D. N. B. raportează următoarele:

In cursul zilei de 5 August, formaţiuni sovietice încercuite în „punga" formată la est de Smolensk, adunându-şi ultimele puteri, au încercat să ajungă la o şosea care duce spre răsărit, pentru a scăpa cu fuga.

Această încercare disperată a bolşevicilor a fost zădărnicită însă de o companie germană de infanterie, care a provocat pierderi grele şi sângeroase inamicului.

Compania germană tăiase trecerea pe acea şosea încă din dimineaţa zilei de 5 August, şi trimesese patrule în pădurile vecine. Pe neaşteptate, izbucneşte un foc violent al artileriei sovietice, sub protecţia căruia bolşevicii voiau să încerce o ieşire. Şapte care de asalt venind dinspre stânga şi alte cinci venind dinspre dreapta sprijineau înaintarea sovieticilor.

Şeful companiei germane, care urmărea de pe un deal atacul sovietic, a văzut baionetele ruşilor sclipind în soare. Inaintând pe câmp, bolşevicii se opreau din când în când, apoi îşi continuau înaintarea, ajungând astfel până la 400 metri de germani. In acest moment, comandantul companiei germane ordonă foc. Surprinşi în flanc de violenţa focului german, bolşevicii au fost decimaţi în scurt timp. Carele de asalt sovietice se apropiară la rândul lor de liniile germane, care deschiseră asupra lor un violent foc de artilerie antitank, incendiind şi imobilizând carele sovietice.

Aşa a fost nimicită ultima încercare a sovieticilor de a scăpa din încercuire.

Sute de mii de prizonieri sovietici merg în valuri spre lagăre

BERLIN 7. (Rador). — Sute de mii de prizonieri sovietici se revarsă în valuri către lagărele provizorii de prizonieri, în regiunile care au văzut desfăşurându-se marile bătălii de încercuire în campania din est.

Un amestec neverosimil de popoare, — ruteni, ruşi albi, ucraineni, cazaci, calmuci, caucazieni şi siberieni, — umplu drumurile presărate cu vestigii ale războiului.

Din depoziţiile acestor prizonieri s'a constatat că mai multe regimente de infanterişti sovietici au fost decimate într'atâta încât nu mai rămâneau decât 20—30 supravieţuitori, după caz.

Unii dintre aceştia afirmau chiar că cei rămaşi erau numai membrii statului major şi infirmieri.

Chiar şi aceştia fuseseră siliţi să lupte în primele rânduri atunci când nu mai rămăseseră luptători de front.

Printre prizonieri se găsesc şi numeroşi ofiţeri care au îmbrăcat uniforma de abia de trei luni.

Ei făcuseră un stagiu de instrucţie extrem de redus, după care fuseseră trimişi pe front ca sublocotenenţi.

ZIARELE AMERICANE SEMNALEAZĂ PRIMEJDIA ALIANŢEI ST.-UNITE CU U.R.S.S.

NEW YORK, 7 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Ziarele „New York Sun" şi „New York Times" semnalează primejdiile care ameninţă Statele Unite dacă ele ar colabora strâns cu URSS.

Aceste ziare declară că trebue privită în faţă eventualitatea unei înfrângeri totale a Sovietelor.

„Baltimore Sun" este de părere că un ajutor activ dat de Statele Unite Sovietelor n'ar face decât să prelungească războiul.

Ucraina va fi curâud eliberată de sub ghiarele comuniste

BERLIN, 7. (Rador). — La 6 August, trupele germane victorioase şi-au continuat înaintarea în Ukraina. Ele s'au năpustit asupra formaţiunilor sovietice în retragere, capturând cu acest prilej mai multe trenuri încărcate cu material de războiu.

Trupe sovietice de geniu au fost nimicite înainte de a-şi fi putut îndeplini misiunea. Mici formaţiuni împrăştiate ale trupelor sovietice, care nu se putuseră uni cu formaţiunile lor în retragere ,au încercat să se strecoare printre primele linii ale trupelor germane. In ziua de 6 August, aceste forţe bolşevice au fost capturate de trupele germane şi aliate.

Restul trupelor sovietice încercuite în Ukraina va fi nimicit şi el în curând.

Cu prilejul încercărilor disperate de a străpunge liniile noastre bolşevicii au suferit pierderi grele. Numărul considerabil al prizonierilor şi cantitatea prăzii cresc mereu.

Tot la 6 August, o formaţiune a aviaţiei germane de luptă a atacat prin surprindere un mare grup de trupe sovietice în spatele frontului de nord. Şapte barăci mari, ocupate de trupe au fost distruse prin lovituri în plin. Mai multe alte cantonamente au fost lovite şi incendiate.

Bolşevicii, cari încercau să scape de acest bombardament infernal, au fost atacaţi cu armele de bord ale avioanelor germane. Pierderile suferite de bolşevici sunt foarte mari.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9